

Każdego
zaciekawo
„Rzeka
Czerwona”
Pamiętaj:
już w numerze
jutrzejszym

GAZETA WIELKOPOLSKA

Cena 20 gr

CZY
TEL
NIK

Rok IX Wyd. AB

Poznań, sobota 24 I 1953 r.

Nr 21 (2766)

Cała postępową ludzkość czci pamięć Włodzimierza Lenina Obchody 29. rocznicy zgonu Lenina

Moskwa

Naród radziecki z głęboką
czcią obchodził 29. rocznicę
zgonu wielkiego wodza mas
pracujących — Włodzimierza
Lenina.

Tysiące mieszkańców Mos-
kwy udały się 21 stycznia
do Mauzoleum Lenina, aby
złożyć hołd pamięci twórcy
partii komunistycznej i pań-
stwa radzieckiego.

Tysiące mieszkańców Mos-
kwy i innych miast odwie-
dziły centralne Muzeum Le-
nina. Zorganizowano wiele
wycieczek do miejsc histo-
rycznych Moskwy i okręgu
moskiewskiego, związanych z
imieniem Lenina.

Phenian

21 bm. odbyła się w Phe-
niane uroczysta akademii
żołnierska poświęcona 29. rocz-
nicy zgonu Włodzimierza Le-
nina. Referat o życiu i dzia-
łalności Lenina wygłosił se-

krztał KC Koreańskiej Par-
tii Pracy, Pak Czan-ok.

Praga

21 bm. odbyło się w Pradze
uroczyste otwarcie Muzeum
Lenina. W uroczystości ot-
warcia wziął udział prezydent
Republiki Czechosłowackiej,
Klement Gottwald, członko-
wie rządu z premierem A. Za-
potockym na czele, sekretar-
ze KC Komunistycznej Partii
Czechosłowacji, ambasador
ZSRR w CSR, Bogomo-
łow, urzędnicy placówek dy-
plomatycznych krajów demo-
kracji ludowej, przedstawie-
le organizacji społecznych i
liczni goście.

Przemówienie wygłosił pre-
zydent Gottwald, który o-
świadczył, że otwarcie Mu-
zeum Lenina jest nowym
świadectwem ogromnej ży-
wotności idei leninowskich,
nowym świadectwem zwycię-
skiego marszu leninizmu we
wszystkich krajach.

Budapeszt

W Budapeszcie zorganizo-
wana została akademii ża-
łobna z okazji 29. rocznicy
śmierci Lenina. W prezydium
akademii zajęli miejsca człon-
kowie Biura Politycznego i
sekretyariatu Węgierskiej
Partii Pracujących i członko-
wie rządu z sekretarzem ge-
neralnym partii, Matyase-
m Rakosim na czele oraz am-
bador ZSRR na Węgrzech —
Kisielew.

Referat o życiu i działal-
ności rewolucyjnej Lenina wy-
głosił członek Biura Politycz-
nego KC Węgierskiej Partii
Pracujących A. Hegedusz.

Sofia

W Sofii odbyła się urocz-
ysta akademii żałobna zorga-
nizowana staraniem sofijs-
kiego komitetu Bułgarskiej
Partii Komunistycznej, sto-
łecznej rady narodowej i mie-

skiego komitetu Frontu Pa-
triotycznego.

Uczestnicy akademii uchwa-
lili tekst depezy do nauczy-
ciela mas pracujących całe-
go świata Józefa Stalina.

Helsinki

Dnia 21 bm. w Tampere
odbyło się uroczyste po-
siadanie żałobne poświęcone 29
rocznicy zgonu Włodzimierza
Iljicza Lenina. Referat wy-
głosił sekretarz generalny to-
warzystwa „Finlandia —
Związek Radziecki” Toivo
Karvonen.

Oslo

Dla upamiętnienia 29. rocz-
nicy zgonu Włodzimierza Le-
nina, wydawnictwo „Ny Dag”
postanowiło wydać dzieła Le-

nina w języku norweskim w
12 tomach.

Dnia 21 bm. ukazał się w
sprzedaży pierwszy tom tych
dzieł.

Paryż

Dnia 21 bm. w sali Mutuali-
té w Paryżu odbyła się uro-
czysta akademii, poświęcona
29. rocznicy zgonu Włodzi-
mierza Lenina, zorganizowa-
na przez Francuską Partię
Komunistyczną.

W prezydium akademii za-
siedli przywódcy Francuskiej
Partii Komunistycznej oraz
przedstawiciele demokratycz-
nych warstw społeczeństwa.
Akademii zabrał głos członek
Biura Politycznego FPK Mar-
cel Cachin. Referat o życiu i
działalności Lenina wygłosił
sekretarz FPK August Le-
coeur.

Popierani przez kurie metropolitalną w Krakowie ksieźa-zdrajcy narodu polskiego prowadzili działalność szpiegowską na rzecz wywiadu amerykańskiego

KRAKÓW (PAP)

W dalszym ciągu pierwszo-
go dnia rozprawy przeciwko
agentom wywiadu amerykań-
skiego zeznawał oskarżony ks.
Józef Lelito, wikariusz parafii
Rabka archidiecezji krakow-
skiej.

Ks. Lelito 38-letni żażywny
mężczyzna, posiadający wyż-
sze wykształcenie, uprawiał
działalność szpiegowską w in-
teresie Watykanu i imperializ-
mu amerykańskiego. Już w
czasie okupacji należał on
wraz z Janem Szponderem do
fascystowskiej organizacji
N. O. W., bezpośrednio zaś po
wyzwoleniu — do bandy fasz-

ystowskiej, która dokonywała
napadów rabunkowych i mor-
derstw politycznych.

W 1947 r. ks. Lelito ujaw-
nił się podając jednak wyłą-
cznie dane o swej działalności w
czasie okupacji.

Oskarżony do winy przy-
znaje się. Na pytanie prze-
wodniczącego sądu ks. Le-
lito zeznaje, że jego szpie-
gowska działalność zaczęła
się od niewinnej korespon-
dencji nawiązanej z Janem
Szponderem w marcu 1951
roku za pośrednictwem He-
leny Budziaszek. Otrzymał
on początkowo pozdrowie-
nia od znanego mu blisko
NSZ-owskiego bandyty, któ-
ry zbliżył do strefy amery-
kańskiej Niemiec zachod-
nych.

W następnych listach Szpon-
der pytał oskarżonego o różne
sprawy natury ogólnej i nie-
długo doradził, aby na niektóre
pytania odpowiadał tajno. W
jednym z listów o treści pry-
watnej Szponder umieścił za-
danie: „Dobrze jest chore gardło
przeplukać... nadmanganianem
potasu”. Lelito od razu domy-
ślił się — jak zeznaje — że trze-
ba „przeplukać” list. Po wywo-
łaniu okazało się, że list zawie-
ra zadania nadsyłania wiadomo-
ści o charakterze szpiegowskim.
Jednocześnie list zawierał dok-
ładne instrukcje posługiwania się
tajno. W połowie marca 1952 r. na
podany przez oskarżonego Lelito

Lud Warszawy złożył hołd bohaterom powstania styczniowego 1863 r.

WARSZAWA (PAP)

Dnia 22 bm. — w 90. rocz-
nicę wybuchu powstania sty-
czniowego lud Warszawy zło-
żył hołd bohaterom bojo-
wom o niepodległość i pra-
wo ludu.

Przed domem przy ul. Wi-
dok, w miejscu, gdzie w r.
1862 mieściła się główna sie-
dzioba tajnego Centralnego
Komitetu Narodowego — or-
ganizatora powstania stycz-
niowego, zgromadziły się de-
legacje robotników stołecz-
nych fabryk, młodzież szkol-
na i żołnierze WP. Transpa-
rent umieszczony na ścianie
domu głosił: „Cześć boha-
terom walk o wyzwolenie na-
rodowe i społeczne”.

Do zgromadzonych przema-
wiał długoletni działacz pol-

skiego ruchu rewolucyjnego
— Franciszek Łęczycki. Ze
skupieniem słuchają uczest-
nicy uroczystości historii bo-
haterów walk powstańców
z 1863 r. o wolną, sprawdzi-
wą Polskę.

Następnie dokonano uro-
czystego odsłonięcia tablicy
pamiątkowej.

Pod tablicą młodzież szkol-
na złożyła wiązanki kwia-
tów.

W godzinach popołudnio-
wych przedstawiciele spo-
łeczeństwa stolicy wzięli udział
w uroczystości złożenia wień-
ców pod tablicą poświęconą
pamięci bohaterów — rewo-
lucjonistów wmurowaną w
tzw. Bramę Straceń Cytadeli
warszawskiej.

Nowa prowokacja amerykańskich agresorów Wywiadowczy samolot USA wtargnął na terytorium Chin Ludowych

PEKIN (PAP)

Agencja Nowych Chin do-
nosi, że w dniu 12 stycznia
br. lotnictwo Chińskiej Ar-
mii Ludowej zestrzeliło samo-
lot amerykański typu „RB-
29”, który w okolicy miasta
Antung wtargnął do obszaru
powietrznego Chin.

14 członków załogi samo-
lotu wyskoczyło ze spadochro-
nami, przy czym 3 spośród
nich zginęło, a 11 wyładowa-
ło na terytorium Chin i zo-
stało wziętych do niewoli.
Wśród wziętych do niewoli

znajduje się pułkownik John
K. Arnold, dowódca 581 puł-
ku lotniczego XIII amerykań-
skiej dywizji lotniczej.

Jak wynika z zeznań jeń-
ców, zestrzelony samolot
„RB-29” został przebudowany
z ciężkiego bombowca typu
„B-29” i specjalnie przysto-
sowany do prowadzenia wy-
wiadu lotniczego i tzw. „woj-
ny psychologicznej”, tj. do
zrzucania na spadochronach
szpiegów i dywersantów.

Minister spraw zagranic-
nych Chińskiej Republiki Lu-
dowej, Czou En-laj, w zwi-
zku z wtargnięciem samolotu
amerykańskiego do obszaru
powietrznego Chin wystoso-
wał do rządu Stanów Zjed-
noczonych protest, w którym
stwierdza m. in.:

— „Wtargnięcie do obszaru
powietrznego Chin Ludowych
samolotu amerykańskiego spe-
cjalnie przystosowanego do
zrzucania skoczów spado-
chronowych — szpiegów i dy-
wersantów, stanowi poważną
prowokację i dowodzi, że im-
perialiści amerykańscy dążą
do rozszerzenia zasięgu agre-
sywnej wojny, rozpętanej
przez nich w Korei. Naród
chiński jest głęboko obrażony
z powodu tej nowej prowoka-
cji rządu Stanów Zjednoczo-
nych.

W ciągu ostatnich 2 miesi-
cy lotnictwo amerykańskie
wtargnęło do obszaru po-
wietrznego Chińskiej Republi-
ki Ludowej i dokonało bom-
bardowania terytorium Chin
w dniach: 28 listopada oraz 8.
13 i 19 grudnia 1952 r. W dniu
13 stycznia 1953 r. dowództwo
amerykańskie wysłało samo-
lot typu „RB-29” nr 44-62.217
w celu przeniesienia ładunku
bombardowania Chin północno-
wschodnich wywiadu lotnicze-
go i w celu zrzucenia na ob-
szar Chin szpiegów i dywer-
santów.

Centralny Rząd Ludowy
Chińskiej Republiki Ludowej
uprzedza rząd Stanów Zjed-
noczonych, że naród chiński
nie będzie tolerował tego ro-
dzaju prowokacyjnej i agre-
sywnej działalności amery-
kańskiego lotnictwa wojsko-
wego. Rząd Stanów Zjednc-
zonych będzie musiał ponie-
ść całkowitą odpowiedzial-
ność za wszystkie następstwa
tej prowokacyjnej działalno-
ści”.

Seryjna produkcja autobusów polskiej konstrukcji „Star 52”

WARSZAWA (PAP)

W początkach bm. przemysł
motoryzacyjny przystąpił do se-
ryjnej produkcji autobusów oso-
bowych i osobowo-towarowych
„Star-52”.

Nowy typ autobusu, którego
konstrukcję nadwozia opaco-
wali polscy inżynierowie, służyć
może jednocześnie do przewo-
zu pasażerów i towaru. Wnętrze
autobusu podzielone jest ścia-
ną. W przedniej części — dla
pasażerów — znajduje się 18
wygodnych foteli, druga część —
z osobnym wejściem — jest po-
mieszczeniem na przewóz towa-
rów. Może się tu zmieścić 800
kg bagażu. Ponadto na specja-
lnie wzmocnionym dachu umie-
ścić można 350 kg towaru.

Ten sam typ autobusu może
być bez żadnych przeróbek wy-
korzystany jako autobus wyłą-
cznie osobowy. Po usunięciu ścia-
ny dzielowej i wstawieniu foteli
pomieści on 32 osoby.

Leon Chajn podsekretarzem stanu w Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej

WARSZAWA (PAP)

Prezes Rady Ministrów
mianował obywatela Leona
Chajna podsekretarzem sta-
nu w Ministerstwie Pracy i
Opieki Społecznej.

Nowy podsekretarz stanu w Ministerstwie Hutnictwa

WARSZAWA (PAP)

Prezes Rady Ministrów
mianował obywatela inżynie-
ra Franciszka Kaima podse-
kretarzem stanu w Minister-
stwie Hutnictwa.

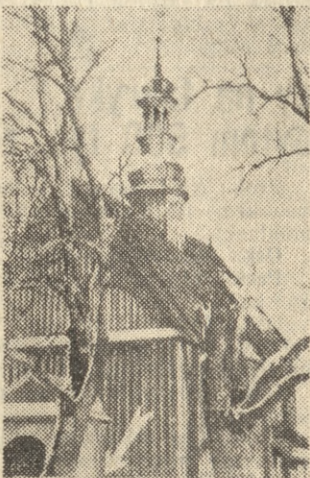
Wojewódzka narada pracowników kultury i sztuki

W czwartek, dnia 22 bm. w
sali Prezydium MRN odbyła
się kilkugodzinna wojewódz-
ka narada pracowników kul-
tury i sztuki, zwołana przez
KW PZPR. Omówiono na
niej problemy ideologiczne na
odcinku kultury i sztuki w
naszym województwie na tle
XIX Zjazdu KPZR.

Obradom przewodniczył
przedstawiciel KW PZPR Ka-
łuzny, zaś wyczerpujący refe-
rat „O nauce XIX Zjazdu
KPZR jako wytycznej rozwo-
ju kultury polskiej” wygłosił
kierownik Wydziału Propa-
gandy KW PZPR L. Krasu-
cki.

W dyskusji, w której za-
brało głos 14 mówców art.
Opary im. St. Moniuszki —
Kossowski przekazał zebr-
anym życzenia od kolegów i
wszystkich radzieckich ludzi
pracy, aby rok 1953 był ro-
kiem nowych osiągnięć i no-
wych zwycięstw we wszy-
stkich dziedzinach życia na-
rodu polskiego, co przyjęto
burzliwym oklaskami.

Obrady zakończyły się pod-
sumowaniem dyskusji przez
referenta i powzięciem spra-
wozdawczo-programowej re-
zolucji. (hb)

Kościół św. Krzyża na górze Obidowej koło Rabki-Zdroju, przy którym ks. Lelito i ks. Franciszek Szymonek „mie-
ścili „skrzynkę przedmiotową” dla przekazywania i odbierania informacji wywiadowczych.

Fot. CAF

Opłacani przez imperialistyczny wywiad USA prowadzili działalność szpiegowską na szkodę Polski Ludowej

Zeznania ks. Lelito — agenta wywiadu amerykańskiego

(Ciąg dalszy ze str. 1)

mu przez Jana Szpondera szeroką instrukcją. Oskarżony Lelito stwierdza następnie, iż otrzymał on polecenie od Szpondera wyszukiwania szpiega z okolic powiatu województwa krakowskiego.

W końcu kwietnia 1952 roku oskarżony otrzymał dyspozycję zorganizowania w bezpiecznym miejscu „skrzynki przedmiotowej” dla przekazywania raportów szpiegowskich. Przejeżdża-

jąc w związku z wezwaniem do chorego ks. Lelito — jak zeznaje — wypatrzył takie bezpieczne miejsce przy kościele św. Krzyża na Obidowej. Tam też udał się z pracującym z nim w jednej parafii wikarym osk. Szymonkiem i w pobliżu kościoła wykopał ciupagę dołek na stolek, który następnie skrzętnie zamaskował. Oskarżony zeznaje, że ks. Szymonka zna jeszcze ze studiów na wydziale teologicznym.

Judaszowskie srebrniki dla szpiegów w sutannie

Osk. Lelito stwierdza dalej, że za swą działalność szpiegowską otrzymał drogą przesyłek pocztowych trzykrotnie kwoty 4.000, 6.000 i 10.000 złotych, łącznie więc sumę 20 tysięcy złotych oraz bogate paczki z garderobą i artykułami żywnościowymi. Ks. Lelito postanowił, jak mówi: za część otrzymanych pieniędzy zakupić materiały tekstylne, które można przechowywać, a następnie dobrze sprzedać. Przeprowadzenie tych zakupów powierzył ks. Szymonkowi.

W toku dalszych zeznań osk. Lelito przyznał się do przesłania 7 — 9 raportów szpiegowskich, w czym trzy z nich pisane były sympatycz-

nym atramentem na stronach wysyłanych drogą pocztową książek.

Sąd przedstawia oskarżonemu książki, które zakupił Lelito w celu napisania na nich raportów szpiegowskich. Jedną z tych książek — poezje i nowele Marii Konopnickiej została — jak przyznał oskarżony — zakupiona w dwóch egzemplarzach. Jeden przesłany został do centrali szpiegowskiej, drugi zaś pozostał w posiadaniu Lelito. Te dwa egzemplarze miały służyć do sporządzania umownego szyfru.

Zywe poruszenie powstaje wśród publiczności, gdy osk. Lelito przedstawiony zostaje jego brewiarz, w którym ukryta została notatka z adresem zagranicznego kontaktu szpiegowskiego.

„Piętnaście lat mam już ten brewiarz” — mówi ks. Lelito.

rząd londyński i obecny arcybiskup Gawlina. Słyszałem o tym z ust samego ks. kanclerza Mazanka. Poza tym ks. biskup Rospond mi wspominał, a nawet sam kardynał Sapieha, że tam był też oficerowie sztabowi armii amerykańskiej.”

Puszką, w której ks. Lelito otrzymywał za granicą instrukcje wywiadowe.

Prok.: A ile razy kardynał Sapieha jeździł do Rzymu?

Osk.: Mnie znane są trzy wyjazdy do Rzymu, w roku 1946, 1948 i 1950. W pierwszym wyjeździe wziął udział ks. kanclerz Mazanek i ks. Mistat jako kapłan, a potem dwa razy jeździł ks. Szmidt.

W dalszym ciągu swych zeznań ks. Lelito stwierdza, że urządzane były kursy dla

duchowieństwa, na których — według słów oskarżonego: „Nastawiano się duchowieństwo, dawało instrukcje jak oddziaływać na społeczeństwo, aby odłączyło się od rządu”.

„Były też instrukcje, zakazujące udziału duchowieństwa w komitetach Frontu Narodowego, w dziele umacniania jedności narodowej przed wyborami.”

„W marcu—kwietniu 1950 roku — kontynuuję oskarżony — kiedy odbywał się parogodzinny kurs, ks. kardynał Sapieha obecny na tej konferencji wezwał nas wszystkich w liczbie ok. 30, ażebyśmy nie podpisali apelu polskiego.”

Prok.: Czy oskarżony był przeciwnikiem pokojowi?

Osk.: Jeśli chodzi o mnie osobiście — nie byłem.

Prok.: A wasze władze?

Osk.: Nasze władze, jak z tego widać, były przeciwnie pokojowi.

Prok.: To znaczy były za trzecią wojnę?

Osk.: Tak widać z tego.

Fakty mówią o tym.

Prok.: Czy zdawaliście sobie sprawę z tego, kto będzie prowadził trzecią wojnę przeciwko Polsce?

Osk.: Zdawaliśmy sobie sprawę, że wojnę przeciwko Polsce będą prowadzić państwa zachodnie z Ameryką na czele.

Prok.: A czy zdawaliście sobie sprawę, że w obozie wojny znajdują się Niemcy zachodnie?

W toku dalszych zeznań oskarżony Lelito opowiada o swojej działalności w bandzie faszystowskiej po wyzwoleniu, i o swej współpracy z przywódcą tej bandy Janem Szponderem. Ks. Lelito był doradcą tej bandy.

Oskarżony stwierdza, że banda ta działająca na terenie Skawiny, połączyła się następnie z inną bandą, działającą na terenie Tyńca, na której czele stał zakonnik brat Filip.

W toku dalszych zeznań oskarżony Lelito opowiada o swojej działalności w bandzie faszystowskiej po wyzwoleniu, i o swej współpracy z przywódcą tej bandy Janem Szponderem. Ks. Lelito był doradcą tej bandy.

Oskarżony stwierdza, że banda ta działająca na terenie Skawiny, połączyła się następnie z inną bandą, działającą na terenie Tyńca, na której czele stał zakonnik brat Filip.

O stanowisku Watykanu mówią fakty!

Osk.: Było to dla mnie coraz jaśniejsze. I tutaj mówią fakty: stolica apostolska nie uznawała naszej granicy zachodniej, wskazywała rewizjonizm przez list do biskupów niemieckich w roku 1949, w którym wyraziła ubolewanie wobec wysiedlonych Niemców i nawet byłego sufragana wrocławskiego ustanowiła arcybiskupem z siedzibą tymczasową w kolonii dla wysiedleńców, którzy mają wrócić na Ziemię Zachodnią nie ustanawiając biskupów tych diecezji.”

W dalszym toku rozprawy prokurator przedstawia sądowi pisemne zeznania biskupa Rosponda i arcybiskupa Baziaka.

W dniu 19 XII 1952 r. Stanisław Rospond zeznał m. in. co następuje: W końcu września 1952 r. w czasie nieobecności arcybiskupa Baziaka ks. Lelito będąc w kurii biskupiej w Kra-

Napad rabunkowy na fabrykę, który przyniósł bandytom 500 tys. zł

W mieszkaniu oskarżonego odbyła się m. in. narada, przygotowująca napad bandy na fabrykę w Skawinie.

W wyniku napadu zrabowano około 500 tysięcy złotych. Część zrabowanych pieniędzy złożona została u ks. Lelito przez jednego z członków bandy dla podziału wśród innych uczestników napadu.

Stosunek ks. Lelito do Polski Ludowej charakteryzuje następujący dialog:

Prok.: Czy oskarżony miał broń w czasie okupacji?

Osk.: Nie.

Prok.: A po wyzwoleniu?

Osk.: Po wyzwoleniu miałem...

W listopadzie 1946 roku w obawie przed aresztowaniem ks. Lelito wyjeżdża na Ziemię Odzyskaną do Krosna Odrzańskiego.

„Szponder mi mówił — zeznaje oskarżony — że jest tam ks. Jankowski, dawny kapłan N. O. W.”

U niego to ukrywał się oskarżony pod nazwiskiem Nowaka.

Prok.: A oskarżony miał tam jakąś nominację z kurii?

Osk.: Miałem z gorzowskiej kurii.

Prok.: Na jakie nazwisko?

Osk.: Na nazwisko Nowaka

W trzecią rocznicę śmierci Wasyla Kolarowa

Dwa czynniki kierowały ostateczne zwycięstwo sprawy robotniczej nad reakcją. Po upadku powstania, jego przywódcy musieli emigrować za granicę, do ZSRR, skąd w dalszym ciągu kierowali walką bułgarskiej klasy robotniczej przeciw faszystowskiemu terrorowi. W czasie ostatniej wojny przez pomocy radiostacji „Christo Botew” Kolarow wraz z Dymitrowem organizowali opór Bułgarów przeciw hitlerowskiej okupacji i rodzinnym rządowi faszystowskiemu.

„Pierwszym czynnikiem — mówił sam Kolarow — było moje najgłębsze przekonanie, że konieczne jest zastąpienie przekłętą ustroju kapitalistycznego przez inny ustrój, ustrój sprawiedliwości — komunizm. Drugim czynnikiem — nie mniej ważnym niż pierwszy — jest moja nigdy nieustająca wiara w niezwykłą siłę mas ludowych” — tak mówił o swym życiu jeden z najwybitniejszych przywódców Bułgarskiej Partii Komunistycznej i budowniczy Ludowej Bułgarii, nieugięty bojownik międzynarodowego ruchu robotniczego, walczący przeciw faszystowski i internacjonalizmowi, nieodłączny towarzysz broni Georgi Dymitrowa — Wasyl Kolarow.

Całe życie Kolarowa od najwcześniejszych lat młodoci aż do ostatnich dni przed śmiercią związane było nierozdzielnie z sprawą socjalizmu. Był on jednym z tych rewolucjonistów bułgarskich, którzy najkonsekwentniej i najbardziej ofiarnie walczyli o stworzenie w Bułgarii najpierw rewolucyjnej partii marksistowskiej, a później — o budowę partii nowego leńinowsko-stalinowskiego typu, Bułgarskiej Partii Komunistycznej.

Kolarow był niezwykle popularnym działaczem robotniczym. Aktywny, energiczny walczył jako publicysta, organizator strajków (1908 — strajk kolejarzy, po którym zostaje skazany. W 1910 — zwycięski, powszechny strajk robotników tytoniowych). Z imieniem Kolarowa wiąże się ścisła historia bohaterskiego powstania ludowego w roku 1923, skierowanego przeciw faszystowskiemu rządowi w Bułgarii. Na czele komitetu rewolucyjnego tego powstania stał Kolarow obok swego towarzysza i przyjaciela Dymitrowa. Choć powstanie nie zostało zakończone zwycięstwem, zjednało ono ogromną popularność Partii Komunistycznej w oczach szerokiego mas narodu. Przywódcy powstania nie dopuścili, aby naród załamał się po klęsce, malowali przed nim jasną przyszłość, napędlili wiarą w

osłabienie reakcji.

Przywódcy musieli emigrować za granicę, do ZSRR, skąd w dalszym ciągu kierowali walką bułgarskiej klasy robotniczej przeciw faszystowskiemu terrorowi. W czasie ostatniej wojny przez pomocy radiostacji „Christo Botew” Kolarow wraz z Dymitrowem organizowali opór Bułgarów przeciw hitlerowskiej okupacji i rodzinnym rządowi faszystowskiemu.

Kolarow niemal od początku swej długiej pięćdziesięcioletniej działalności politycznej dał się poznać nie tylko w Bułgarii, lecz również na szerokim terenie międzynarodowym. W 1922 roku zostaje wybrany sekretarzem generalnym Komitetu Wykonawczego Kominternu. Będąc w tym samym okresie sekretarzem KC Bułgarskiej Partii Komunistycznej — gorący patriota i niezłomny internacjonalista łączy walkę o budowę socjalizmu w Bułgarii z walką o socjalizm dla ludów świata. Jego imię jako organizatora ochotniczych jednostek bułgarskich nosiła jedna z baterii artyleryjskich w armii ludowej Hiszpanii.

Po wyzwoleniu Bułgarii Kolarow wraz z Dymitrowem przystąpił od pierwszych dni do umacniania władzy ludowej w Bułgarii, do budowy podstaw socjalizmu. Kieruje walką przeciw antyludowej działalności reakcji, utrwała przyjaźń i sojusz ze Związkiem Radzieckim, któremu Bułgaria zawdzięcza swe wyzwolenie i nieocenioną pomoc w budowie nowego życia. Pod kierownictwem Kolarowa, któremu po śmierci Dymitrowa naród powierzył stanowisko premiera, zdemaskowana została w Bułgarii i rozgromiona zdradziecka działalność Kostowa. Rewolucyjna czujność — oto zadanie, które stawiał zawsze Kolarow przed swymi towarzyszami pracy.

Osierocona w tak krótkim czasie przez Dymitrowa i Kolarowa — Bułgaria, realizuje dzisiaj testament ideologiczny pozostawiony przez swych dwóch wielkich przywódców: buduje socjalizm, strzeże przyjaźni ze Związkiem Radzieckim, zacieśnia braterskie stosunki z krajami demokracji ludowej i nie ustaje w walce o zachowanie trwałego pokoju. (r)

Fałszywi świadkowie i przekupstwo sędziów — czyli „sprawiedliwość” po amerykańsku

Orzeczenie ławy przysięgłych w sprawie 13 przywódców Komunistycznej Partii USA

NOWY JORK (PAP)

Prasa donosi, że ława przysięgłych wydała orzeczenie uznające 13 przywódców Komunistycznej Partii USA za „winnych” naruszenia ustawy Smitha — reakcyjnej ustawy o „kontrolu myśli”.

Obroncy złożyli wniosek o wypuszczenie oskarżonych na wolną stopę za kaucją. Sędzia federalny Dimock odrzucił ten wniosek. W związku z tym 13 przywódców partii komunistycznej, wśród których znajdują się trzy kobiety: Elizabeth Flynn, Claudia Jones i Betty Gannett zostali osadzeni w więzieniu Oskarżonym: Perry, Bittelman, Mindel, Charny, Weinstein, Lan non, Johnson, Weinstock, Trachtenberg i Jerome — skuto rece, a następnie skierowano ich do specjalnego więzienia.

„Nadzwyczajny komitet obrony praw obywatelskich”, który zajął się obroną przywódców partii komunistycznej, złożył w związku z tym oświadczenie, w którym podkreśla, że orzeczenie

ławy przysięgłych stanowi groźbę dla praw demokratycznych 160 milionów Amerykanów i jeszcze bardziej podważa deklarację praw (Bill of Rights).

„Komitet Obrony Praw Obywatelskich” podkreśla dalej, że orzeczenie ławy przysięgłych opiera się na fałszywych zeznaniach świadków, przekupionych przez ministerstwo sprawiedliwości. Komitet wskazuje również na fakt zastraszania ławy przysięgłych.

Przekształcają Austrię w kraj kolonialny

Zgubne skutki polityki rządu austriackiego

WIEDEŃ (PAP)

Jak donosi dziennik „Oester reichische Volksstimme” jeden z przywódców bloku wyborczego „austriackiej opozycji ludowej” prof. Dobretsberger na zebraniu wyborczym w Klagenfurcie wygłosił przemówienie, w którym zdemaskował zgubną politykę rządu austriackiego w dziedzinie handlu zagranicznego Austrii — oświadczył Dobretsberger — przekształca się w kraj kolonialny, wywozi surowce, a importuje towary gotowe. Wskutek tego rozbudzi politykę Austrii coraz bardziej ubożeje. Prof. Dobretsberger wypowiedział się za rozwojem stosunków handlowych ze Związkiem Radzieckim i krajami demokracji ludowej.

Chińska delegacja rządowa w Katowicach

W dniach od 19 do 21 bm. bawiła na Śląsku chińska delegacja rządowa z ministrem kultury Centralnego Rządu Chińskiej Republiki Ludowej Shen Jen-Ping na czele.

W pierwszym dniu swego pobytu goście zwiedzili hute „Kościszów”, serdecznie witani przez załogę, zaś w godzinach popołudniowych Wojewódzki Dom Kultury Związków Zawodowych.

Władze kurii metropolitalnej wiedziały..

Ks. Lelito wyjaśnia dalej, że po zatrzymaniu przez władze Heleny Budziaszek — agentki sieci wywiadu, gdy zaistniała groźba jego aresztowania, zawiadomił o tym osobnym listem swoim młodziemu bratu, a jednocześnie udał się do kurii metropolitalnej w Krakowie, aby przedstawić swoją sytuację. „Udałem się — mówi oskarżony Lelito — do kurii metropolitalnej w Krakowie do księdza arcybiskupa Baziaka, jako tymczasowego ordynariusza z prośbą o przeniesienie mnie, ale nie zastałem go. Był ks. biskup Rospond. Poszedłem do niego i przedstawiłem mu swoją prośbę. Powiedziałem, że krewna Szpondera Budziaszek Helena została aresztowana. Ponieważ ona została aresztowana, a wiedziałam, że ja miałem kontakt ze Szponderem, więc przypuszczam, że mogę być aresztowany.”

Prok.: A co na to ks. biskup Rospond?

Osk.: Ks. biskup powiedział, że mnie samo przeniesienie nie uratuje, żebym się zwrócił do ks. arcybiskupa. Jeżeli chodzi o niego, to jeżeli ks. arcybiskup będzie pytał, on doradzi, żeby mnie przenieść na inną parafię.”

Arcybiskup Baziak przebywał wówczas w parafii Niedźwiedź. Osk. Lelito zwrócił się do niego, informując go, podobnie jak biskupa Rosponda, iż grozi mu aresztowanie w związku z jego szpiegowską robotą.

Wówczas to arcybiskup zapewnił oskarżonego, że przy sprzyjających warunkach przenieś go na inną parafię.

Prokurator: Jak mogła powstać taka sytuacja: oskarżony władności szpiegowskie czerpie od 2 notariuszy kurii i w lokalu kurii, a gdy władze państwowe są na tropie działalności szpiegowskiej oskarżonego, oskarżony idzie po ratunek do biskupa sufragana, a wreszcie do arcybiskupa?

Osk.: „Wiedziałem, że kuria metropolitalna jest wrogo nastawiona do Polski Ludowej.”

Oskarżony zeznaje, że kuria przeciwstawiała się podpisywaniu Apelu Sztokholmskiego.

W r. 1949 kuria metropolitalna rozesała zawiadomienia i instrukcje do wszystkich parafii, w których nakazywała wywieranie wpływu na parafian, aby — jak stwierdza oskarżony — „odsuwali się od ustroju Polski Ludowej.”

„Wiadome mi było — zeznaje następnie ks. Lelito — że jeżeli chodziło o kardynała Sapieha, to w czasie wyjazdów swoich do Rzymu, do Watykanu, spotykał się tam z różnymi osobami, przebywającymi na emigracji, z którymi układał program przeciwstawiania się rzeczywistości polskiej.”

Wyjaśniając dokładniej z kim spotykał się kardynał Sapieha w Watykanie, ks. Lelito mówi: „Anders, Papee,

BIURO: czynne od 7 do 16
w soboty od 7 do 14.30
dział ogłoszeń redakcja
odpowiada.

DRUKARNIA: Zakłady G
ficzne im Marcina Kasprza
Poznań ul. Wawrzyniaka
K-4-10520